'Uuh, een beetje dikke slang.'

'Ach, wat lief gezegd. Maar zeg gerust: een heel dikke slang. En omdat ik zo dik ben, gaat kronkelen niet zo snel als bij de dunnere slangen. En ja, wij slangen slissen nou eenmaal, dingdong. Dat hoort bij ons slangen, daar hoef je niet eens een goed gehoor voor te hebben.'

Hoofdstuk 2 Mollie vertelt slissend verder

'Weet je, mijn zusjes zleggen dat ik alleen mollig ben en geen dikke slang die nodig op dieet moet. Want ik eet en snack veel te veel, maar dat zleggen ze liever niet, dingdong,' slist Mollie.

'Nou, dan zijn ze aardig voor jou,' zegt Luuk.

'Ja, maar ik stel ze wel teleur door veel te veel te eten en te snoepen. Al laten ze dat niet merken. Ik wou dat ik net als mijn zusjes een slanke slang was. Maar alles is zo lekker! Al vind ik dat ik best wat meer mag eten dan mijn zusjes, want ik ben de kleinste van de drie, al vanaf mijn geboorte. Daarom eet ik zoveel, zodat ik net zo lang word als mijn twee zusjes. Want slangen zijn vaak heel lang, het is alleen een beetje uit de ding-dong hand gelopen. Want van veel eten word je dik en daar groei je niet harder van, daar ben ik nu wel achter gekomen,' sist Mollie. 'Weet je, misschien had je mij niet moeten redden, dan was er een olifant op mij komen staan en was ik zo plat als een kleedje geworden en veel dunner dan mijn zusjes.'

'Een kleedje? Wat is dat?'

'Weet je dat niet? Nou, ik zal het je uitleggen. Mijn ome Stan is een keer gevangengenomen door een rare mensenman die Tim heette. Hij vond slangen interessante dieren. Hij wilde meer over onze leefwijze te weten komen, dat was zijn werk. Zijn beroep was reptielendeskundige, ingewikkeld woord, weet je wat dat betekent?'

'Ja hoor, dat is mij al eens uitgelegd.'

'Mooi, Tim doet veel onderzoek naar ons. Hij wilde weten hoe lang wij al bestaan en hoe wij ons voortplanten en nog veel meer. Het werd een hele studie. Daarom, ding-dong, had hij mijn ome Stan meegenomen naar zijn huis, voor zoiets nuttigs kreeg hij toestemming van zowel

Afrika, ons thuisland, als van Nederland waar die rare Tim woont. Mijn ome Stan werd in een glazen bak gedaan. Zo kon mijn oom hem goed observeren.'

'Observeren? Wat is dat?'

'Observeren is een mooi woord voor goed bekijken en in de gaten houden. Tim zorgde heel goed voor mijn oom, dat wel hoor.'

'O gelukkig, maar toch zielig voor jouw oom. Maar hoe weet jij dat allemaal, is hij weer terug in Afrika…'

'Ik was nog niet uitverteld. Op een dag kwam er een mensenvrouw die Kim heet…'

'Tim en Kim,' lacht Luuk.

'Ja, Tim en Kim, en zijn broer die vaak bij Tim was, heet Tom, wat is daar zo grappig aan?'

'Nou, hoe grappig is het, dat die vriendin van Tim uitgerekend Kim heet?' antwoordt Luuk.

'Ja, vind ik ook, net als wij drieën Mollie, Pollie en Nollie heten. Maar dat is niet toevallig, die namen hebben onze ouders voor ons bedacht. Toch vind ik het stom dat je er om moest lachen dat de vriendin van Tim, Kim heet. Ik vind het wel iets schattigs hebben.'

'Poeh, poeh, je hoeft niet zo bozig te doen, ik mag toch wel mijn mening geven? En waarom neem jij het zo voor die mensen op? Dat zijn ze echt niet waard hoor.'

'Ach ja, weet je, ik ben door de verhalen van ome Stan anders tegen de mensen aan gaan kijken. Zo beroerd zijn ze niet.'

'Oké, moet je zeker doen als je dat prettiger vindt, maar als ik er een zie of hoor ben ik weg. Typische schepsels zijn het.'

'Dat is jouw mening, prima hoor,' sist Mollie. 'Maar zoals ik al zei, op een dag kwam Kim bij Tim op visite en ze zag dat hij heel veel kleedjes op zijn vloer had liggen. "Je bent zeker bang om koude voeten te krijgen? Wat een hoop kleedjes heb jij! Ik vind de leeuw het mooist", had Kim gezegd.

Tim had kleedjes in alle soorten en maten op de vloer liggen, maar de